

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/31/2012
Identifikačné číslo spisu: 7006200645
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:7006200645.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: O. G., rod. O., bytom A., zastúpenej: JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, Kukorelliho č. 1505/50, P. O. BOX 104, 066 01 Humenné, proti žalovanej: JUDr. Irene Sopkovej, Hlavná č. 25, Košice, správkyni konkurznej podstaty úpadcu Roľnícke družstvo Krásny Brod, IČO: 36 444 286, zastúpenej: JUDr. Štefanom Tomkom, advokátom, 19. januára 21, 044 42 Rozhanovce, o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6. februára 2012, č. k. 3 Cbi 15/2006-152, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. februára 2012, č. k. 3 Cbi 15/2006-152 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zo dňa 6. februára 2012, č. k. 3 Cbi 15/2006-152 zamietol žalobu a zaviazal žalobkyňu povinnosťou nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu trovy konania v sume 121,26 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobou, doručenou súdu dňa 5. apríla 2006, žalobkyňa navrhla určiť, že z konkurznej podstaty úpadcu Roľnícke družstvo Ňagov sa vylučujú parcely č. XXX-TTP o výmere 17 674 m² a č. XXX/X-TTP o výmere 1 242 095 m², t. č. zapísané na LV č. XXX k. ú. A. Žalobkyňa uviedla, že z denníka Korzár sa dozvedela, že sa vykoná odpredaj nehnuteľností k. ú. A., zapísaných na LV č. XXX, v ktorom sa nachádzajú aj parcely č. XXX-TTP o výmere 17 674 m² a č. XXX/X-TTP o výmere 1 242 095 m². Podiel z predmetných nehnuteľností zdedil jej nebohý manžel po jeho otcovi Janovi Koľuchovi a poukázala na rozhodnutie štátneho notárstva v Humennom sp. zn. D 572/92 z 27. marca 1992. Keďže je podielovou spoluvlastníčkou uvedených parciel, žiada o ich vylúčenie z konkurznej podstaty.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 27. apríla 2006 nárok žalobkyne neuznala. Uviedla, že podľa LV č. XXX k. ú. A. je zrejme, že vlastníkom predmetných parciel je úpadca a na označenom liste vlastníctva je pripojená aj príslušná identifikácia. Uviedla, že z návrhu nie je ani zrejme, v akých podieloch požaduje

vyľučenie z konkurznej podstaty. Uviedla, že z notárskeho rozhodnutia vyplýva, že zrejme by sa malo jednať o nehnuteľnosti, ktoré boli predtým zapísané v PKV č. XXX k. ú. A., avšak k predmetnej PKV nie je vydaný list vlastníctva a takisto chýba identifikácia príslušnej PKV na stav registra C. Preto je potrebné, aby žalobkyňa predložila okrem listu vlastníctva, kde budú vyznačené sporné parcely, aj príslušnú PKV č. XXX s grafickou a písomnou identifikáciou.

Žalobkyňa v prípise zo dňa 1. júna 2006 uviedla, že list vlastníctva nemá a predložila súdu Majetkovú podstatu č. XXX k. ú. A., na základe ktorej dedila nehnuteľnosť.

Žalovaná v prípise zo dňa 4. septembra 2006 uviedla, že predložená majetková podstata č. XXX k. ú. A. svedčí o podielovom spoluvlastníctve podielových spoluvlastníkov, ktoré boli združené do pasienkového spoločenstva na základe príslušných zákonov o urbárskych spoločnostiach. Uvedené nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu na základe zákona č. 81/1940 Zb. SNR, a to odňatím bez náhrady, o čom svedčí aj zápis na prvej strane PKV č. XXX k. ú. A. Uviedla, že k reštitúcii postupom podľa zákona č. 22/1991 Zb. nedošlo. Následne boli vykonané pozemkové úpravy podľa zákona č. 330/1991 Zb. a nikto z domnelých vlastníkov si v zákonom stanovenej lehote troch rokov nárok neuplatnil. Notárske osvedčenia, ktoré žalobkyňa predložila, nikdy neboli na správe katastra zapísané na príslušný list vlastníctva. Podľa listu vlastníctva je vlastníkom predmetných parciel úpadca, a preto nehnuteľnosti boli oprávnené zapísané do konkurznej podstaty.

Súd vyzval žalobkyňu na predloženie vyjadrenia k podaniu žalovanej a oznámenie, či si k predmetným pozemkom uplatnila reštitučné nároky s predložením dôkazov a oznámil jej, že v majetkovej podstate č. XXX nie je uvedené meno M. G., otca nebohého manžela žalobkyne, po ktorom nadobudla dedičstvo. Žalobkyňa výzvy súdu prevzala v dňoch 22. augusta 2006, 10. októbra 2006 a 29. apríla 2008. Na výzvu súdu žalovaná prípisom zo dňa 13. mája 2008 oznámila súdu, že žalobkyňa ju nevyzvala na vyňatie žalovaných nehnuteľností z konkurznej podstaty.

Následne vykonal súd prvého stupňa dokazovanie písomnými dokladmi a písomnými stanoviskami účastníkov konania a zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 5. januára 2005, č. k. 4 K 10/2004-20 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Roľnícke družstvo Krásny Brod a za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Irenu Sopkovú, ktorá do súpisu podstaty zapísala o. i. aj nehnuteľnosti - parcelu č. XXX o výmere 17 674 m² a parcelu č. XXX/X o výmere 1 242 095 m² zapísané na LV č. XXX k. ú. A.. Krajský súd v Košiciach vydal dňa 27. októbra 2008, č. k. 4 K 10/2004-149 Opatrenie, v ktorom súhlasil s predajom majetku patriaceho do konkurznej podstaty, a to nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX k. ú. A. - parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 17 674 m² a parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 1 242 095 m² v pomere k celku 237/252 a uložil správkyňi konkurznej podstaty uzavrieť kúpnu zmluvu. Správkyňa konkurznej podstaty preukázala, že predmetnú kúpnu zmluvu podľa podmienok stanovených v uvedenom opatrení uzavrela dňa 18. novembra 2008.

Súd v odôvodnení poukázal na to, že žalobkyňa v konaní tvrdila, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností - parcely č. XXX-TTP o výmere 17 674 m² a č. XXX/X-TTP o výmere 1 242 095 m², zapísaných na LV č. XXX k. ú. A., ktoré mala nadobudnúť dedením po nebohom manželovi Ivanovi Koľuchovi a ten mal vlastníctvo nadobudnúť dedením po nebohom otcovi M. G..

Prvostupňový súd poukázal na ust. § 19 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZoKV“) a uviedol, že podľa uvedenej zákonnej úpravy ten, kto tvrdí, že vec, ktorá je v jeho vlastníctve, je zapísaná do konkurznej podstaty, má si svoje pravo uplatniť u správcu konkurznej podstaty, ktorý, ak nárok neuznáva, zapíše predmetnú vec, v prejednávanej veci nehnuteľnosť, do súpisu podstaty s poznámkou o dôvodoch, ktoré spochybňujú jej zaradenie. Následne konkurzný súd posúdi dôvody, spochybňujúce zaradenie veci do podstaty a osobám, ktoré uplatnili námietku proti zapísaniu veci do podstaty, pokiaľ nebolo možné ich námietkam vyhovieť a vec zo súpisu vyradiť, uznesením určí lehotu na podanie vylučovacej žaloby proti správcovi.

V prejednávanej veci konkurzný súd nestanovil žalobkyni lehotu na podanie žaloby o nedôvodnom zaradení veci do súpisu podstaty, ale žalobkyňa po zistení, že nehnuteľnosti sú zapísané do súpisu podstaty, podala žalobu o ich vylúčenie. Preto súd považoval predmetnú žalobu za včas podanú.

Súd mal ďalej za to, že z uvedeného vyplýva, že po predaji takmer celej výmery pozemkov, ktorých vylúčenia z podstaty sa žalobkyňa domáha v tomto konaní, v konkurznej podstate úpadcu zostali predmetné nehnuteľnosti iba v pomere k celku 15/252.

Pokiaľ ide o parcely č. XXX a XXX/X zapísané na LV č. XXX, k. ú. A., prvostupňový súd uviedol, že Obvodný pozemkový úrad Humenné prípisom zo dňa 30. júla 2008 (č. 1. 39) oznámil súdu, že zo strany žalobkyne ani iných osôb nebol k uvedeným parcelám uplatnený reštitučný nárok podľa zákona č. 503/2003 Z. z. a že nemá vedomosti o tom, či predmetné nehnuteľnosti boli súčasťou pasienkového spoločenstva.

Prvostupňový súd ďalej poukázal na ust. § 6 ods. 1 a ods. 2 ZoKV a uviedol, že v konaní o vylúčení nehnuteľnosti z konkurznej podstaty, resp. o určenie, že tieto nepatria do konkurznej podstaty súd posudzuje, či predmetná nehnuteľnosť v čase začatia konkurzného konania bola vo vlastníctve úpadcu a neurčuje, kto je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

Prvostupňový súd uviedol, že v danej veci zistil, že podľa výpisu z LV č. XXX k. ú. A., vlastníkom parciel č. XXX a č. XXX/X je Roľnícke družstvo Ňagov a ako titul nadobudnutia je uvedený: B1-c.d. 188/1951. Rozhodnutie pozemkového úradu č. 485/96. Uvedené rozhodnutie vychádzalo z rozhodnutia ONV - odbor PLVH v Humennom č. 534/1982 zo dňa 15. novembra 1982, ktorým bolo podľa § 1 ods. 1 zákona č. 81/1949 Zb. rozhodnuté, že prechádza vlastníctvo pasienkov bývalých urbarialistov obce Ňagov v k. ú. A. vedených v pozemnoknižnej zápisnici č. XXX. parcely č. XXX a XXX/X obe vo výmere 125 8436 ha na JRD Ňagov dňom jeho vzniku, t. j. k 1. januáru 1972.

V podaní zo dňa 28. augusta 2008 právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa je jednou z účastníkov konania, ktorí podali proti žalovanej žalobu o určenie vlastníckeho práva a spor je vedený na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17 C 128/2008. Podľa oznámenia Okresného súdu Humenné žalobcovia vzali žalobu späť a konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 14. decembra 2011, proti ktorému podali žalovaní, a teda aj žalovaná v tomto konaní, odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa podá novú žalobu.

Prvostupňový súd poukázal na ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a uviedol, že pre preukázanie vlastníckeho práva súd teda považuje za rozhodujúci zápis v katastri nehnuteľnosti a má za to, že na preukázanie vlastníckeho práva pre potreby konštatovania, či nehnuteľnosť je zapísaná do súpisu konkurznej podstaty úpadcu dôvodne, nemožno považovať iba dedičské rozhodnutia. Za situácie, keď žalobkyňa svoje vlastnícke právo k časti nehnuteľnosti odvodzuje iba z dedičských rozhodnutí, súd má za to, že tieto v tomto konaní nemožno považovať za rozhodnutia, ktorými je preukázaný iný stav o zápise vlastníkov, ako je zapísaný v katastri nehnuteľnosti, a preto súd má za to, že žalovaná bola povinná uvedené parcely zapísať do súpisu konkurznej podstaty úpadcu.

Z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že v súpise konkurznej podstaty už nie sú zapísané nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX k. ú. A. - parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere 17 674 m² a parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 1 242 095 m² v pomere k celku 237/252, a preto v tomto rozsahu už ani nie je možné určiť, že sa vylučujú z konkurznej podstaty úpadcu a vo zvyšnej časti ohľadom častí 15/252-tin žalobkyňa nepreukázala svoje vlastnícke právo, keďže i naďalej je na LV č. XXX ako vlastník uvedenej časti zapísaný úpadca - Roľnícke družstvo Krásny Brod. Podľa oznámenia žalovanej zo dňa 12. februára 2009 a na pojednávaní dňa 6. februára 2012 v obdobných veciach týkajúcich sa rovnakých parciel, ktoré sú vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4 Cbi 14/2006, 4 Cbi 15/2006, 14 Cbi 16/2006, 9 Cbi 14/2006 a 1 Cbi 14/2006 boli žaloby o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty právoplatne zamietnuté (č. l. 139-150).

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

V konaní bola žalobkyňa neúspešná, preto podľa § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O. s. p. jej súd uložil povinnosť nahradiť žalovanej, na účet jej právneho zástupcu, trovy konania v sume 121,26 eur, ktoré tvorí odmena za právne zastupovanie za 2 úkony právnej služby - prevzatie veci dňa 19. mája 2008 a účasť na pojednávaní dňa 6. februára 2012 - po 48,63 eur (1 465,-- Sk) a 58,69 eur a režijný paušál 6,31 eur a 7,63 eur, t. j. celkom v sume 121,26 eur.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podala odvolanie žalobkyňa, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

V odvolaní žalobkyňa uviedla, že podanou žalobou sa dožadovala vylúčenia celej veci a nie iba spoluvlastníckeho podielu. Svoj postup opierala aj o konštantnú judikatúru súdov, na ktorú v odvolaní aj poukázala (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo 69/2006).

Žalobkyňa poukázala ja na to, že v dedičskom konaní D 1126/92 nadobudla po poručiťovi O. O. jeho spoluvlastnícky podiel a zároveň poukázala aj na ďalšie dedičské konania (D 182/83, D 572/92, D 124/86, D 861/83, D 933/77, D 932/84, D 948/90, D 855/91, D 176/92, D 131/92, D 140/73 a D 385/90).

Žalobkyňa má za to, že v právnom štáte neobstojí názor prvostupňového súdu, že týmito rozhodnutiami nemožno preukázať iný ako stav, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností. S poukazom na ust. § 132 Občianskeho zákonníka žalobkyňa uviedla, že listiny sa v katastri zapisujú záznamom a správa katastra už iba posúdi, či predložená listina je bez chýb a iných zrejmých nesprávností a poukázala aj na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 398/04 z 29. augusta 2006.

Žalobkyňa upozornila aj na ust. § 70 ods. 1 a § 39 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a v tejto súvislosti uviedla, že na LV č. XXX k. ú. A. v časti C - farchy pod por. č. 1 P1-93/08 je vyznačená poznámka, že hodnovernosť údajov katastra o práve k nehnuteľnosti bola spochybnená k parc. č. XXX a XXX/X,-11/08. Taktiež na označenom liste vlastníctva je vyznačená aj ďalšia poznámka zo dňa 5. decembra 2008, a to o začatí súdneho konania o určenie vlastníckeho práva. Napriek tomu, že hodnovernosť údajov bola spochybnená, tieto nehnuteľnosti počas prebiehajúceho konania o vylúčení veci z podstaty správca predal kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod V XXX/XX dňa 2. januára 2009.

Žalobkyňa je toho názoru, že prvostupňový súd sa zamerl na to, ako svojim rozsudkom konanie správcu zhojiť, poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dodala, že to, že sám správca má pochybnosti o správnosti zaradenia týchto nehnuteľností do súpisu svedčí, že žalobkyňa, ako aj ďalším podielovým spoluvlastníkom ponúkal predkupné právo na odkúpenie podielov z týchto nehnuteľností.

V závere odvolania žalobkyňa v niekoľkých bodoch zhrnula, že pozemky zapísané do PKV č. XXX neboli odkupované ako pôvodné urbárske pozemky - boli to zemianske pozemky veľkostatkára Dr. Karola Škodu; označené pozemky neodkupoval žiadny právny útvar pasienkového spoločenstva, ale fyzické osoby do podielového spoluvlastníctva; k označeným pozemkom nikdy nebolo vytvorené pasienkové spoločenstvo podľa zák. čl. X/1913, táto skutočnosť nie je vyznačená v pozemkovej knihe (ust. § 17 zák. čl. X/1913 si to vyžadovalo); JRD Ňagov vzniklo dňom 1. január 1972 a nebolo družstvom typu vzniknutým podľa zákona č. 69/1949 Sb.; zákon č. 69/1949 Sb. bol účinný od 15. marca 1949 iba do 1. októbra 1959, teda nemohli podľa tohto zákona prejsť pozemky do majetku JRD Ňagov vzniknutého až dňa 1. januára 1972; rozhodnutie Okresného národného výboru - odboru PLVH v Humennom, č. poľ. 534/1982 zo dňa 15. novembra 1982 vydané v zmysle § 1 ods. 1 zák. č. 81/1949 Zb. SNR s prihliadnutím na body 1 až 5 je voči pozemnoknižným vlastníkom nulité; žalobcovia, ich právni predchodcovia, ako ja ďalší podieloví spoluvlastníci všetky pozemky zapísané pod PKV č. XXX pod A 1-26 prevádzali - dedili a posledný prevod a) vyznačený zápisom v pozemkovej knihe je pod B

100 zo dňa 6. októbra 1992, b) vyznačený zmenou je D 1126/92 zo dňa 6. októbra 1992; rozhodnutie Pozemkového úradu v Humennom č. j. 485/96 zo dňa 15. apríla 1996 podľa § 10 ods. 4 (správne má byť § 10 ods. 3) zák. č. 330/1991 Zb. je rozhodnutím o schválení registra pôvodného stavu (schválil sa zápis dovtedy nezapísaných listín takých, aké boli v jednotlivých inštitúciách nájdené) a nie rozhodnutím o vlastníctve.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Z podaného odvolania vyplýva, že k porušeniu žalobkyninho základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu došlo tým, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich okolností.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Vec sa chápe širšie než výrok napadnutého rozhodnutia a patrí sem aj posúdenie predbežných otázok, otázok žalovateľnosti nároku a dodržiavania procesných predpisov upravujúcich otázky, ktoré majú vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

V zmysle ust. § 205 ods. 5 písm. c/ O. s. p. je tento odvolací dôvod daný, ak na zistenie rozhodujúcich skutočností účastníci navrhnu dôkazy, ktoré súd nevykoná a napriek tomu vo veci na základe takéhoto neúplného zistenia skutkového stavu rozhodne.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ďalej len ZoKV) majetok podliehajúci konkurzu, tvorí konkurznú podstatu.

Podľa ust. § 18 ZoKV súpis podstaty (ďalej len „súpis“) vykoná správca podľa pokynov súdu s použitím zoznamu predloženého úpadcom.

Podľa ust. § 19 ods. 1 ZoKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie vecí do súpisu.

Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zaradená oprávnene (§ 19 ods. 2 ZoKV).

Konkurz na majetok dlžníka Roľnícke družstvo Krásny Brod, IČO: 36 444 286, bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4K 10/2004-20 zo dňa 5. januára 2005.

Predmetom konania je právo žalobkyne (ako spoluvlastníčky) na vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti parc. č. XXX-TPP o výmere 17 674 m² a č. XXX/X-TPP o výmere 1 242 095 m² zapísané na LV č. XXX k. ú. A. Žalobkyňa odôvodňovala, že z predmetných nehnuteľností zdedil jej nebohý manžel podiel po jeho otcovi M. G. a poukázala na rozhodnutie štátneho notárstva v Humennom, sp. zn. D 572/92 z 27. marca 1992.

Vylúčenie veci, ktorá nemala byť zaradená do zoznamu konkurznej podstaty, upravuje ust. § 19 ZoKV, v zmysle ktorého v spojení s § 14 tohto zákona je zjavné, že účastníkmi takto vedeného konania je tzv. vylučovateľ, t. j. tretia osoba, do práv ktorej sa konkurzom zasiahlo a ktorá je odlišná od okruhu účastníkov vlastného konkurzného konania na strane osoby v konaní oprávnenej a správca konkurznej podstaty na strane osoby povinnej.

Zápis majetku do súpisu konkurznej podstaty deklaruje navonok skutočnosť, že správca konkurznej

podstaty považuje takýto majetok za majetok podstaty a nakladá s ním ako s majetkom podliehajúcim konkurzu. Súpis majetku podstaty predstavuje titul, ktorým správca konkurznej podstaty dokladá, že je oprávnený so spísaným majetkom pri jeho speňažení nakladať. Za súčasť majetku konkurznej podstaty úpadcu sa považuje všetok majetok, o ktorom správca konkurznej podstaty vykonal súpis, a ktorý z tohto súpisu nebol vylúčený. V prípade, že nastane nevyvrátiteľná domnienka správnosti súpisu vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt do konkurznej podstaty, je správca konkurznej podstaty osobou oprávnenou takýto majetok speňažiť. Právnym prostriedkom ochrany inej osoby (spravidla vlastníka) proti neoprávnenému zahrnutiu takéhoto majetku do súpisu konkurznej podstaty je vylučovacia (excindačná) žaloba podľa ust. § 19 ods. 2 ZoKV. Legitimácia k vylučovacej žalobe je daná tým, že vec bola správcom zaradená (zapísaná) do súpisu podstaty. Vylučovacia žaloba je svojou povahou žalobou procesnou, prostredníctvom ktorej sa pre dobu trvania konkurzu konečným spôsobom vymedzuje príslušnosť určitého majetku ku konkurznej podstate.

V danom prípade správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Irena Sopková zaradila o. i. aj uvedenú nehnuteľnosť, parc. č. XXX-TPP o výmere 17 674 m² a č. XXX/X-TPP o výmere 1 242 095 m² zapísané na LV č. XXX k. ú. A., do konkurznej podstaty. Žalobkyňa si následne uplatnila právo na vylúčenie dotknutej nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu podľa ust. § 19 ods. 2 ZoKV.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní o vylúčenie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty, resp. o určenie, že tieto nepatria do konkurznej podstaty súd posudzuje, či predmetná nehnuteľnosť v čase začatia konkurzného konania bola vo vlastníctve úpadcu a neurčuje, kto je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že konajúci súd pri rozhodovaní o vylučovacej žalobe vychádzal len zo stavu vlastníckeho práva, zapísaného v katastri nehnuteľností, ale dôsledne sa nezaoberal aj skutočnosťami, ktorými žalobkyňa vyvracala domnienku hodnovernosti uvedeného zápisu.

Je nesporným, že na základe dedičského konania sp. zn. D 1126/92 nadobudla žalobkyňa po poručiteľovi Michalovi Madejovi jeho spoluvlastnícky podiel. Naproti tomu, jednoznačné nie je nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam Roľníckym družstvom Krásny Brod, resp. predtým JRD Ňagov.

Podľa ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností, údaje uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

V zmysle tohto ustanovenia sú údaje katastra, (medzi ktoré patria aj údaje o právach k nehnuteľnostiam, vrátane identifikačných údajov o vlastníkoch nehnuteľností § 7 písm. c/) hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Súd ju má preto za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak (§ 133 O. s. p.).

V občianskom súdnom konaní môže súd riešiť prejudiciálne otázky (§ 135 O. s. p.). Posúdenie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci nie je otázkou uvedenou v § 135 ods. 1 O. s. p., ktoré ustanovenie taxatívne vymedzuje prípady, ktoré súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné. Preto je súd oprávnený riešiť túto otázku prejudiciálne, za splnenia podmienok uvedených v § 135 ods. 2 O. s. p., t. j. za predpokladu, že o tejto otázke nebolo už príslušným orgánom vydané rozhodnutie. Nie je však rozhodujúce, že otázka vlastníctva môže byť riešená aj v samostatnom konaní súdu o žalobe podľa § 80 písm. c/ O. s. p.

Prvostupňový súd posúdil vec inak a žalobu zamietol bez riešenia otázky vlastníctva. Jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a navyše je postihnuté aj inou vadou, a to tou, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), keď sa nezaoberal tvrdeniami žalobkyne o nemožnosti prechodu pozemkov do majetku JRD Ňagov.

Keďže súd prvého stupňa zaujal nesprávny právny názor, týmto aplikoval na vec nesprávne ustanovenia zákona, čím nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu a relevantnom smere. Takýmto postupom súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne o trovách celého konania.

Podľa § 226 O. s. p. je pre Krajský súd v Košiciach, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.